

**OMBUDSMANDEN
FOR INATSIARTUT
BERETNING
FOR 2012**

Afskedigelse

5.7 Myndighedskompetence. Officialprincippet. Afskedigelse af konsulent

A klagede til ombudsmanden over at være blevet afskediget fra sin stilling som konsulent i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Ombudsmanden udtalte indledningsvis, at det var tvivlsomt, om afskedigelsen var foretaget af den kompetente myndighed, nemlig Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Ombudsmanden fandt det meget kritisabelt, at afskedigelsesgrundlaget – nemlig ejerforholdet til en bil – ikke var blevet tilstrækkeligt oplyst, og at A som følge heraf blev afskediget på et forkert grundlag. På baggrund af sagens konkrete omstændigheder fandt ombudsmanden ikke anledning til at henstille til departementet at genoptage sagen, men henviste til, at sagen i sidste ende burde afgøres ved domstolene (j.nr. 2011-323-0031, udtalelse af 23. oktober 2012).

Ved ansættelseskontrakt underskrevet af A den 12. juni 2009 blev A ansat som konsulent. Kontrakten blev indgået mellem "Grønlands Hjemmestyre" og A. Af ansættelseskontraktens § 3 fremgår det, at A's arbejdssted var "Grønlands Hjemmestyre" med foreløbig placering i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Ved ansøgning af 25. november 2010 ansøgte A Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om produktudviklingsstøtte i forbindelse med etablering af en privat virksomhed, V. Den ansøgning, som jeg er i besiddelse af, er ikke underskrevet. Ansøgningen blev indgivet med baggrund i landstingslov nr. 14 af 12. november 2001 om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, som ændret ved landstingslov nr. 10 af 14. november 2004.

I ansøgningen anførte A blandt andet (punkt 6 – "tids- og aktivitetsplan"), at han "Vil gerne købe et brugt køretøj". I ansøgningens budget (punkt 7) skrev A videre "Transportmiddel 30.000 kr.", samt "Man kan slet ikke undvære et køretøj i dagens Grønland, da man skal løbe meget, i hvert fald i etableringsfasen".

Ved brev af 13. december 2010 imødekom Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked A's ansøgning. Af afgørelsen fremgår blandt andet følgende:

"Jf. Landstingslov nr. 14 af 12. november 2001 kan der ydes støtte til max. 50 % af det samlede budget. I henhold til ansøgningens samlede budget på kr. 68.000, er der således bevilliget støtte svarende til max. kr. 34.000.

[...]

Udbetaling af støttebeløbet kan ske samlet ved projektets afslutning i henhold til fremsendt regnskab og kopi af kvitterede faktura for samtlige udgifter eller på grundlag af periodevis fremsendte opgørelser over afholdte udgifter. Tilsagn om støtte bortfalder automatisk ved udgangen af 2010."

Ved e-mail af 17. december 2010 med bilag anmodede A om udbetaling af produktudviklingsstøtten for så vidt angår blandt andet købet af en brugt bil. Prisen for bilen androg, jf. budgettet i ansøgningen, 30.000 kr. A anmodede således om udbetaling (for bilen) af 15.000 kr. Beløbet blev godkendt til udbetaling samme dag.

Som dokumentation for bilkøbet vedlagde A en slutseddel på bilen. Slutsedlen er dateret 16. januar 2010, og af denne fremgår følgende:

”Køber:

V

v/ A

Sælger:

B

Jeg bekræfter hermed ifølge aftale at have solgt brugt bil [...] som besat for 30.000 kr.

Ved underskrift bekræftes, at sælger ikke er ansvarlig ved evt. fejl og mangler.”

Slutsedlen er underskrevet af både B, der er A’s samlever, og A.

Ved ansøgning af 15. marts 2011 indgav A fornyet ansøgning om produktudviklingsstøtte.

I fortsættelse af denne ansøgning blev A indkaldt til tjenstlig samtale. Af et udateret og ikke-underskrevet notat fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked til Departementet for Finanser fremgår således følgende:

”13. maj 2011:

Undertegnede og fg. Departementchef ... er d.d. indkaldt til møde hos departementets juridiske medarbejder ..., idet hun i forbindelse med sagsbehandling af A’s nye ansøgning om midler fra produktudviklingspuljen, har undersøgt udbetaling af midler sidste år, da hun har mistanke om at A evt. har kommet med nogle urigtige oplysninger i den tidligere ansøgning i forbindelse med ejerskab til bilen, idet hun har observeret og konstateret at A kørte i en [...] med registreringsnr. [...] i en længere periode end det fremgår af købsbeviset indsendt i forbindelse med udbetaling i 2010.

16. maj 2011:

Ved personligt henvendelse til Politiet i Nuuk i dag fik undertegnede dokumentation for ejerskabet til [...] -bil med registrerings nummeret [...]. I den står det at siden 3. august 2009 har bilen haft samme ejer og det er A, identisk med den ansat som departementet har i erhvervsenheden.

18. maj 2011:

A blev i dag skriftligt indkaldt til tjenstlig samtale med følgende dagsorden: Den af dig søgte og i december 2010 udbetalte produktudviklingsmidler til køb af bil.

25. maj 2011:

A og hans besidder ... fra Atorfillit Kattuffiat mødte op til tjenstlig samtale. Referat udarbejdet.

26. maj 2011:

A har om formiddagen lagt en lægeerklæring i undertegnede dueslag, hvori der står at han er uarbejdsdygtig i ca. 2 uger fra d.d. Forinden han gik til SANA har han sagt til faglig koordinator på erhvervsområdet ..., at han vil sygemelde sig. A har dog ikke meddelt undertegnede at han ville melde sig syg.

30. maj 2011:

Referat af tjenstlig samtalen blev i dag sendt til A til godkendelse evt. kan han komme med supplerende oplysninger til det."

Af den registreringsattest, som der er henvist til i notatet, fremgår det blandt andet, at A siden 3. august 2009 var registreret som (ene)ejer af en personbil af mærket [...]. Jeg lægger til grund, at registreringsattesten omhandler den bil, der er omtalt i ovennævnte slutseddel.

I den tjenstlige samtale den 25. maj 2011, der er henvist til i notatet, deltog ud over A afdelingschef i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked ... samt en bisidder for A, sekretariatsleder i fagforeningen Atorfillit Kattuffiat Af referatet, der er dateret 25. maj 2011, fremgår følgende:

"Referat af tjenstlig samtale med A, onsdag den 25. maj 2011.

Dagsorden:

- Den af dig søgte og i december 2010 udbetalte produktudviklingsmidler til køb af bil.

På baggrund af de materialer som afdelingschef ... er kommet i besiddelse af blev A, der til dagligt er ansat i erhvervsenheden i departementet som konsulent og som privatperson har søgt og fået bevilget produktudviklingsmidler til sit enkeltmandsfirma V, indkaldt til tjenstlig samtale onsdag den 25. maj 2011 kl. 10.00.

Indledningsvis blev A gjort bekendt med hvorfor han er indkaldt til tjenstlig samtale samt at blev gjort bekendt med at tilskudsgiver til enhver tid under et finansieringsforløb kan kræve yderligere informationer til uddybning af de i ansøgningen krævede oplysninger.

A forklarede til ovennævnte dagsordenspunkt, at han og hans samlever gennem 16 år har fælles husholdning. Da deres forhold begyndte at vakle i løbet af efterår 2011 havde de ellers planlagt at flytte fra hinanden. Samtidig havde de brug for penge. Han og B blev så enige om at foretage bil handel mellem dem selv, således at han kan medtage slutsedlen fra bilsalget i sin ansøgning om produktudviklingsstøtte, hvilket han også gjorde.

Adspurgt oplyste A i forhold til ejerforholdet jfr. registreringsattesten for bilen, hvor bilen er registreret på hans navn, at det ikke var hans hensigt at "snyde" nogen, tværtimod var han ikke klar over at man kan lave handel mellem ham og hans samlever for de ting som de har til fælles.

Med hensyn til slutsedlen for bilsalget, hvor salgsdatoen er dateret 16. januar 2010, oplyste han at årstallet har de nok skrevet forkert, idet den oprindeligt skulle have været 2011.

I forhold til de oplysninger som departementet er i besiddelse af, har A i forbindelse med køb af kontormøbler, ellers havde bestilt både et skrivebord og en PC-bord, men har efterfølgende fravalgt skrivebordet, da en ansat i ... overfor ham har påpeget om han virkelig har brug for begge møblement. Dertil forklarede han, at han ikke var klar over hvor meget han må købe for støttemidlerne, hvorfor han i første omgang ellers har bestilt disse 2 kontormøbler.

Adspurgt oplyste han at han ikke er klar over at skattestyrelsen skulle kontaktes i forhold til hans firmabil, men oplyste, at motorafgift og forsikring er betalt af de støtte midler som han har fået fra Grønlandsbankens Erhvervsfond.

Sluttelig blev han gjort bekendt med, at departementet vil i den nærmeste fremtid beslutte om der skal indledes ansættelsesretlige skridt eller ej."

Ved brev af 1. juni 2011 fra Departementet for Finanser (Økonomi- og Personalestyrelsen) blev A partshørt over en påtænkt afskedigelse. Af brevet fremgår følgende:

"Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked påtænker at afskedige dig fra din stilling som konsulent med overenskomstmæssigt varsel til udgangen af september måned 2011. Derudover kræver Styrelsen kr. 15.000.- tilbage i uberettet udbetalt støtte til dig.

Sagens faktum:

Du er til daglig ansat i erhvervsenheden i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked som konsulent. Som privatperson søgte du og fik bevilget produktudviklingsmidler til køb af bil til dit enkeltmandsfirma V. I forbindelse med din ansøgning, kom der mistanke om at du muligvis var fremkommet med nogle urigtige oplysninger i forbindelse med din ansøgning til bilkøb. Det var observeret og konstateret, at du kørte i en bil med registrerings nr. [...] i en længere periode end det fremgik af købsbeviset indsendt i forbindelse med udbetaling i 2010. Du anførte i ansøgningen om produktudviklingsmidler at sælgeren af bilen var din samlever. Se bilag.

Departementet henvendte sig herefter til Politiet i Nuuk og fik at vide, at ejerskabet til bilen med registreringsnummeret [...] var dig, og at du havde stået som ene ejer af bilen siden 3. august 2009.

På baggrund af sagen blev du indkaldt til en tjenstlig samtale den 25. maj 2011. Du forklarede i den tjenstlige samtale, at du og din samlever havde brug for penge. Hvorfor du og din samlever derfor blev enige om, at foretage bilhandel mellem jer, således at du kunne medtage slutsedlen fra bilsalget i din ansøgning om produktudviklingsstøtte, hvilket du så gjorde. Med hensyn til slutsedlen for bilsalget, hvor salgsdatoen er dateret 16. januar 2010, oplyste du i samtalen at årstallet nok var skrevet forkert, idet den oprindeligt skulle have været 2011.

Vores vurdering af sagen:

Det er ledelsens opfattelse, at du uretmæssigt har søgt og fået bevilget produktudviklingsmidler til køb af bil til dit enkeltmandsfirma V ved, at give det indtryk af at du havde købt bil af din samlever, selvom du dog ejede bilen i forvejen.

Det er desuden ledelsens opfattelse at det er en skærpende omstændighed, at i kraft af din stilling som konsulent i erhvervsenheden, burde have dybere indsigt i kravene til ansøgningerne, idet du til dagligt behandler og bevilger lignende ansøgninger på ...-puljen, hvor du også i forvejen kender til produktudviklingstøtte reglerne.

Derudover er det ledelsens opfattelse, at du har udvist manglende indsigt, idet du burde vide som [ansat i ...] at denne bilhandel ikke er støtteberettiget.

Det er ledelsens opfattelse, at du groft har misbrugt den tillid som er tildelt dig.

Det er på denne baggrund ledelsens vurdering, at du groft har misligholdt dit ansættelsesforhold, hvorfor ledelsen påtænker at afskedige dig fra din stilling som konsulent ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked skal samtidig kræve kr. 15.000.- tilbage som du uretmæssigt er blevet bevilget.

Du er hermed fritaget for tjeneste indtil videre.

Retsregler:

En mulig afskedigelse har hjemmel i den almindelige ledelsesret.

Du har efter sagsbehandlingslovens § 19 mulighed for at fremkomme med en eventuel indsigelse vedrørende grundlaget for denne skrivelse.

Der vil blive vedlagt en ekstra kopi af denne skrivelse for din eventuelle inddragelse af en faglig organisation.

Afslutning:

Såfremt du har eventuel indsigelse skal denne være Økonomi- og Personalestyrelsen i hænde senest onsdag den 15. juni 2011 kl. 12.00 til Økonomi- og Personalestyrelsen, Postboks 1039, 3900 Nuuk, eller denne mailadresse: ...@nanoq.gl.”

Ved brev af 15. juni 2011 meddelte Departementet for Finanser A, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked havde besluttet at afskedige ham.

Ved e-mail af 15. juni 2011 – afsendt kl. 15.41 – besvarede A Departementet for Finansers partshøringsbrev af 1. juni 2011. Af A’s e-mail fremgår blandt andet følgende:

”Hermed svar vedr. partshøring. Jeg har prøvet at sende den i går og i formiddags, endelig lykkedes det.

[...]

Det er bare tilfældig at bilen er registreret i mit navn. Dengang havde vi fælles økonomi. Men, da vi dengang prøvede at gå fra hinanden i længere tid besluttede jeg at købe hende ud for ikke at miste bilen som jeg skulle bruge til mit arbejde med V. Jeg følte ikke, at jeg gjorde noget galt dengang.

Der er skrevet i partshøringen at vi gjorde det sådan fordi min samlever og jeg manglede penge. Det er ikke rigtig. Jeg manglede ikke penge, men derimod købte hende ud for ikke at miste bilen. For mit iværksættereri ser meget lovende ud. Jeg følte ikke jeg gjorde noget galt. Jeg har spillet med åbne kort fra starten. Hvorfor skal jeg risikere mit job for sådan en lille banalitet.

Der står også skrevet omkring produktudviklingsstøtte at det er det samme som ...-puljen. Jeg er ikke sagsbehandler for ... som jeg har en lillesmule kendskab til. Det er 2 forskellige støtteordninger.

Før dette ballade var jeg i gang med at forfatte følgende:

[...]

5. Nu er der kommet tjenstlig samtale igen omkring køb af bil med produktudviklingsmidler til kommende firma V. Bilen tilhører mig og min samlever B på det tidspunkt hvor vi gik hver til sit og derfor købte hende ud for ikke at miste bilen til mit kommende firma. Hvor jeg føler, jeg ikke har gjort noget galt. Bilen tilhører nu V.”

Jeg har forstået det sådan, at myndighederne på baggrund af A’s – for sent – indkomne høringssvar genoptog afskedigelsessagen. Ved Departementet for Finansers brev af 16. juni 2011 meddeltes der på ny A afsked. Af brevet fremgår følgende:

”Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har besluttet at afskedige dig fra din stilling som konsulent med overenskomstmæssigt varsel til udgangen af september måned 2011. Derudover kræver Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked kr. 15.000.- tilbage i uberettiget udbetalt støtte til dig.

Sagens faktum:

Du er til daglig ansat i erhvervsenheden i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked som konsulent. Som privatperson søgte du og fik bevilget produktudviklingsmidler til køb af bil til dit enkeltmandsfirma V. I forbindelse med din ansøgning, kom der mistanke om at du muligvis var fremkommet med nogle urigtige oplysninger i forbindelse med din ansøgning til bilkøb. Det var observeret og konstateret, at du kørte i en bil med registrerings nr. [...] i en længere periode end det fremgik af købsbeviset indsendt i forbindelse med udbetaling i 2010. Du anførte i ansøgningen om produktudviklingsmidler at sælgeren af bilen var din samlever. Se tidligere bilag i partshøringen.

Departementet henvendte sig herefter til Politiet i Nuuk og fik at vide, at ejerskabet til bilen med registreringsnummeret [...] var dig, og at du havde stået som ene ejer af bilen siden 3. august 2009.

På baggrund af sagen blev du indkaldt til en tjenstlig samtale den 25. maj 2011. Du forklarede i den tjenstlige samtale, at du og din samlever havde brug for penge. Hvorfor du og din samlever derfor blev enige om, at foretage bilhandel mellem jer, således at du kunne medtage slutsedlen fra bilsalget i din ansøgning om produktudviklingsstøtte, hvilket du så gjorde. Med hensyn til slutsedlen for bilsalget, hvor salgsdatoen er dateret 16. januar 2010, oplyste du i samtalen at årstallet nok var skrevet forkert, idet den oprindeligt skulle have været 2011.

Din vurdering af sagen:

Du fremkom med indsigelse i sagen den 15. juni 2011 kl. 15:41 efter partshøringsfristens udløb og efter modtagelse af afgørelse.

Vores vurdering af sagen:

Ledelsen har gennemgået din indsigelse.

Du fremfører blandt andet i din indsigelse, at du ikke sidder med produktudviklingsstøtte, hertil kan nævnes at du godt ved hvordan produktudviklingssagerne skal behandles, da det er noget som er blevet gennemgået i afdelingen i fællesskab.

Det er dog stadig ledelsens opfattelse, at du uretmæssigt har søgt og fået bevilget produktudviklingsmidler til køb af bil til dit enkeltmandsfirma V ved, at give det indtryk af at du havde købt bil af din samlever, selvom du dog ejede bilen i forvejen.

Det er desuden ledelsens opfattelse at det er en skærpende omstændighed, at i kraft af din stilling som konsulent i erhvervsenheden, burde have dybere indsigt i kravene til

ansøgningerne, idet du til dagligt behandler og bevilger lignende ansøgninger på ...-puljen, hvor du også i forvejen kender til produktudviklingsstøttereglerne.

Derudover er det ledelsens opfattelse, at du har udvist manglende indsigt, idet du burde vide som rådgiver for ansøgere på ...-puljen at denne bilhandel ikke er støtteberettiget.

Det er ledelsens opfattelse, at du groft har misbrugt den tillid som er tildelt dig.

Det er på denne baggrund ledelsens vurdering, at du groft har misligholdt dit ansættelsesforhold, hvorfor ledelsen har besluttet at afskedige dig fra din stilling som konsulent ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked skal samtidig kræve kr. 15.000.- tilbage som du uretmæssigt er blevet bevilget.

Du er fritstillet i opsigelsesperioden.

Retsregler:

En afskedigelse har hjemmel i den almindelige ledelsesret.

Du har efter sagsbehandlingslovens § 19 haft mulighed for at fremkomme med en eventuel indsigelse vedrørende grundlaget for denne skrivelse.

Efter AK-funktionsoverenskomstens § 34 opsiges du med 3 måneders varsel til udgangen af en måned jf. i øvrigt funktionærlovens regler herom.

Efter AK-funktionsoverenskomstens § 34 stk. 5 bliver din faglige organisation kopiorienteret om afgørelsen.

Afslutning:

Såfremt du bebor en bolig, der er anvist dig i forbindelse med dit ansættelsesforhold under Grønlands Selvstyre, har du pligt til at fraflytte denne i umiddelbar tilknytning til ansættelsesforholdets ophør.

Med henblik på afmelding af personaleboligen, bedes du rette henvendelse til bolig-selskabet INI A/S.

Når Lønservice har modtaget ferieopgørelse fra Overenskomstkontoret, vil man beregne og beskatte feriegodtgørelse for den i 2010 optjente ferie, som ikke er afholdt ved din fratreden fra overenskomstkontoret.

Derefter vil nettoferiegodtgørelsen og de optjente feriedage fremgå af en afsluttende lønspecifikation, som kan anvendes som dokumentation overfor den nye arbejdsgiver for den optjente ret til ferie.

Du skal herefter ved ferieafholdelse hos den nye arbejdsgiver i år og i 2012 for den del af ferien, som er optjent i Overenskomstkontoret, indberettes til løntræk. Der skal så i stedet fremsendes en erklæring fra din nye arbejdsgiver til Lønservice om din ferieafholdelse, hvorefter feriegodtgørelsen vil blive anvist.

Man skal samtidig anmode dig om at meddele din nye adresse til Selvstyrets lønservice.”

På baggrund af en klage af 8. august 2011 fra A og efter at have indhentet sagsakter fra både Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked og Departementet for Finanser anmodede jeg ved brev af 22. november 2011 Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om en udtalelse i sagen. Jeg anmodede departementet om forinden at indhente en udtalelse fra Departementet for Finanser for så vidt angik de dele af sagsbehandlingen, som dette departement havde forestået. Af mit brev fremgik blandt andet endvidere følgende:

”1. Jeg har noteret mig, at A indtil sin afskedigelse, som jeg har forstået skete på disciplinært grundlag, var ansat som konsulent ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, og at det – følgelig – var departementet, der havde arbejdsgiverkompetencen over for A. Jeg henviser herved til § 3 i A’s ansættelseskontrakt som underskrevet af A den 12. juni 2009.

Jeg har endvidere noteret mig, at det var Departementet for Finanser, der ved brev af 16. juni 2011 meddelte A, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked havde truffet afgørelse om at afskedige ham, og at det i øvrigt var Departementet for Finanser, der varetog afskedigelsessagen.

Jeg beder Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked redegøre om baggrunden for, at det var Departementet for Finanser, der varetog afskedigelsessagen, når A var ansat ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Jeg beder videre Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at redegøre for den helt præcise arbejdsfordeling mellem Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked og Departementet for Finanser i afskedigelsessagen.

Jeg beder endeligt Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at redegøre for, hvilke overvejelser departementet har gjort sig i forbindelse med oversendelse af en fortrolig personalesag fra ét departement til et andet.

2. Jeg har konstateret, at baggrunden for afskedigelsen af A (blandt andet) var, at A skulle have afgivet forkerte oplysninger i forbindelse med sin ansøgning af 25. november 2010 om produktudviklingsstøtte.

Afgivelsen af de forkerte oplysninger bestod i, at A på baggrund af det opstillede budget i sin ansøgning fik udbetalt et beløb på 15.000 kr. til køb af en (brugt) bil, som departementet senere via politiet (Køretøjsdatabasen) konstaterede, at A havde stået registreret som ene-ejer af siden 3. august 2009. A foreviste i forbindelse med udbetalingen en slutseddel (dateret 16. januar 2010), hvoraf det fremgår, at han købte bilen af B, som er A's samlever.

A har til mig fremsendt vedlagte kopi af slutseddel af 16. juli 2009, der vedrører den i sagen omhandlede bil. Denne slutseddel går umiddelbart forud for slutsedlen af 16. januar 2010.

Af slutsedlen af 16. juli 2009 fremgår det, at bilen blev købt fra tredjemand af A og B. Jeg må forstå det sådan, at bilen derfor pr. juli måned 2009 var ejet af A og B i fællesskab, og at dette sameje bestod indtil købsaftalen (slutsedlen) af 16. januar 2010, der som nævnt blev fremsendt til departementet umiddelbart forud for udbetalingen af de 15.000 kr.

Jeg beder om departementets bemærkninger hertil, herunder om departementet i forbindelse med den påtænkte afskedigelse af A overvejede det forhold, at oplysninger om ejerforhold i et register (her Køretøjsdatabasen) ikke nødvendigvis er udtryk for de faktiske ejerforhold.

3. Jeg har noteret mig, at Departementet for Finansier i afskedigelsesbrevet af 16. juni 2011 har skrevet følgende:

"Det er desuden ledelsens opfattelse at det er en skærpende omstændighed, at i kraft af din stilling som konsulent i erhvervsenheden, burde have dybere indsigt i kravene til ansøgningerne, idet du til dagligt behandler og bevilger lignende ansøgninger på ...-puljen, hvor du også i forvejen kender til produktudviklingsstøttereglerne.

Derudover er det ledelsens opfattelse, at du har udvist manglende indsigt, idet du burde vide som rådgiver for ansøgere på ...-puljen at denne bilhandel ikke er støtteberettiget."

Jeg beder Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at præcisere disse begrundelser for at afskedige A."

Ved brev af 8. februar 2012 afgav Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked udtalelse i sagen. Af udtalelsen fremgår blandt andet følgende:

"Departementets svar på ombudsmandens anmodninger

Ombudsmanden har ved skrivelse af 22. november 2011 anmodet Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om en udtalelse til sagen, herunder A's klage.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har konstateret at A i klagen anfører, at han selv mener at have håndteret bilkøb forkert og han begrundet det med uvidenhed.

A stiller nogle konkrete spørgsmål i klageskrivelsen, som departementet kan svare på. Eksempelvis spørger han, om han ikke har ret til at beholde sin personalebolig. Departementet kan til det oplyse, at han ifølge ansættelseskontrakten har pligt til at fraflytte boligen ved ansættelsesforholdets ophør. A spørger videre, om Selvstyret har magt til at hente oplysninger hos politiet uden hans tilladelse. Til det kan departementet oplyse, at en offentlig myndighed har pligt til at belyse en sag så grundigt som muligt før der træffes en afgørelse i sagen. I forbindelse med A's ansøgning om yderligere produktudviklingsstøtte ansås det som nødvendigt med information om bilens ejerforhold. En registreringsattest indeholder ikke fortrolige oplysninger og kan derfor udleveres af politiet på anmodning derom. Øvrige spørgsmål drejer sig om, hvorvidt han er blevet behandlet retfærdigt. Departementet har ingen kommentarer til dette.

Ombudsmanden anmoder om, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked forinden indhenter en udtalelse fra Departementet for Finanser, for så vidt angår de dele af sagsbehandlingen, som dette departement har forestået.

Som det fremgår af notat fra Departementet for Finanser, så har man anvendt den praksis i Økonomi- og Personalestyrelsen, som senere er nedskrevet i cirkulære om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager. Økonomi- og Personalestyrelsen har fungeret som et rådgivende organ. Vurdering og udtalelse fra Økonomi- og Personalestyrelsen skal nemlig sikre, at sagen bliver behandlet og afgjort på et sagligt og juridisk korrekt måde. Se i øvrigt vedlagte notat.

Ombudsmanden beder Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked redegøre om baggrunden for, at det var Departementet for Finanser, der varetog afskedigelsen, når A var ansat ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

A ansættelsesforhold påbegyndes den 1. juli 2009. Ansættelseskontrakten er en kontrakt mellem daværende Grønlands Hjemmestyre og A. Arbejdsstedet er Grønlands Hjemmestyre senere Grønlands Selvstyre med foreløbig placering i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Kompetencen i forhold til at udforme ansættelseskontrakt og udforme afskedigelser er ikke tillagt Økonomi og Personalestyrelsen ved lov, men sker i henhold til den organiseringslov, der er hjemlet i § 23 i Inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut, hvor formanden for Naalakkersuisut fordeler anliggender mellem medlemmer af Naalakkersuisut. Økonomi og Personalestyrelsen er ressortmæssigt placeret under Departementet for Finanser, hvorfor det var dette departement der udfærdigede afskedigelsen.

Der er efterfølgende pr. 1. oktober 2011 trådt et cirkulære i kraft om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager. Cirkulæret omfatter samtlige departementer, styrelser, direktorater samt underliggende enheder. I dette cirkulære er nævnt at hvert departement varetager deres egne personalesager og træffer alle afgørelser i disse sager. Det fremgår videre af cirkulæret, at Økonomi- og Personalestyrelsen er Naalakkersuisuts centrale rådgivningsorgan i personalesager.

Beslutningen om afskedigelsen af A er foretaget i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, hvilket også fremgår af skrivelsen til A af 16. juni 2011. I henhold til ovennævnte cirkulærer har alle enheder ret til at anmode Økonomi- og Personalestyrelsen om på deres vegne at udmønte de trufne afgørelser. I så fald skal den, som afgørelsen vedrører, tydeligt gøres opmærksom på, at Økonomi- og Personalestyrelsen handler på den ansvarlige enheds vegne.

Ombudsmanden beder endvidere Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at redegøre for den præcise arbejdsfordeling mellem Departementet for Finanser og Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Spørgsmålet er delvist besvaret ovenfor. I sagen om afskedigelse af A er beslutningen om afskedigelse truffet af Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, der ligeledes har foretaget partshøring. Udformningen af afskedigelsen er foretaget af Økonomi og Personalestyrelsen, der som ovenfor nævnt ressortmæssigt hører under Departementet for Finanser. Denne praksis har været gældende i adskillige år.

Desuden anmoder Ombudsmanden Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at redegøre for, hvilke overvejelser departementet har gjort sig i forbindelse med oversendelse af en fortrolig personalesag fra ét departement til et andet.

A's personalesag indeholder fortrolige og tavshedsbelagte oplysninger, jf. sagsbehandlingslovens §§ 27 og 28 og kriminallovens § 50. Som hovedregel må fortrolige oplysninger ikke videregives til anden myndighed.

Der har i teorien været uenighed om, hvilke forvaltninger der er selvstændige myndigheder og hvilke der hører under samme myndighed. Eksempelvis om en kommune er en myndighed eller de enkelte forvaltninger er særskilte myndigheder. Der har dog været enighed om, at hvis en myndighed ved lov tillagt en særlig kompetence, er denne myndighed at betragte som en selvstændig myndighed, jf. her også sagsbehandlingslovens § 28.

Det er Departementet for Erhverv og Arbejdsmarkedets opfattelse at de enkelte departementer er at betragte som selvstændige myndigheder. I A's sag blev der således sendt fortrolige oplysninger fra én myndighed til en anden myndighed. Reglerne i sagsbehandlingslovens § 28 skal derfor overholdes, og her er hovedreglen, som ovenfor nævnt, at de fortrolige oplysninger ikke må videregives. Der er dog undtagelser til hovedreglen jf. § 28, stk. 2.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har vurderet at undtagelsen om, at videregivelse kan ske, når det er et nødvendigt led i sagens behandling, har været anvendelig i A tilfælde. Departementet begrundet det med, at den ressortmæssige opdeling, der er i Naalakkersuisut, nødvendiggør at en personalesag oversendes fra en myndighed til en anden myndighed i en sag om afskedigelse.

Dette stemmer overens med cirkulæret om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager, hvor der står, at Økonomi- og Personalestyrelsen skal have sagen samt alle tilhørende oplysninger forelagt til vurdering og udtalelse før der træffes en afgørelse.

Ombudsmanden spørger endvidere om departementet overvejede det forhold, at oplysninger om ejerforhold i et register ikke nødvendigvis er udtryk for faktiske forhold og anmoder om bemærkninger hertil.

I henhold til bekendtgørelse om registrering af motorkøretøjer i Grønland fremgår det af § 2, at flytning og ejerskifte skal anmeldes til politiet inden 14 dage. Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked er vidende om, at en registreringsattest ikke siger noget om, hvem der civilretligt ejer et køretøj, da de der foretager ekspeditionen hos Politiet ikke kontrollerer, at den person der anmeldes som ejer af et køretøj, faktisk er ejer af køretøjet. Ejerforholdet ud fra registreringsattesten udgør da også kun en del af de overvejelser Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har ladet indgå i vurderingen af ejerforholdet.

Af bilens købsaftale af den 16. juli 2009 fremgår det, at både A og hans samlever er købere. Prisen på bilen udgjorde 25.000 kr. Den 16. januar 2011 købte A sin samlevers halvdel til en pris af 30.000 kr. Det er dette beløb A påfører sin ansøgning om finansieringsstøtte til produktudvikling og hvor han får bevilget halvdelen.

Det er departementets vurdering, at selv om der ses bort fra ejerforholdet i registreringsattesten og ser på de reelle ejerforhold, så er prisen på 30.000 kr. for at købe samleveren ud sat alt for høj og er en grov udnyttelse af sin viden om støttemuligheder. At prisfestsatte en bil til 60.000 kr. der ca. to år tidligere kostede 25.000 kr. er en grov udnyttelse af støttemidlerne.

Det er dog fortsat departementets vurdering at A har givet det indtryk, at han har købt bilen af sin samlever, selv om han reelt ejede halvdelen forinden. Departementet vurderer, at han har afgivet en urigtig erklæring om ejerforholdet for at få det størst mulige beløb i produktudviklingsstøtte.

Endeligt anmoder Ombudsmanden Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked om at præcisere begrundelserne for at afskedige A.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked henviser til skrivelse af 16. juni til A, hvor han får meddelelse om departementets beslutning om at afskedige ham og til de begrundelser der er anført i denne skrivelse.

Ved en yderligere uddybning kan departementet påpege, at de urigtige oplysninger, A har angivet, er for selv at få en større økonomisk gevinst. Han har haft en økonomisk interesse i at prisfestsætte bilen så høj som muligt og har handlet med sin samlever, hvilket også kan indicere inhabilitet ved prisfastsættelsen og ved køb af sin samlever.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked vil fastholde, at A har misbrugt sin stilning og den viden han derigennem havde til at skaffe sig en økonomisk gevinst. Han

har afgivet urigtige oplysninger om forhold, hvor han var pligtig til at afgive korrekte oplysninger.”

Med Departementet for Erhverv og Arbejdsmarkeds udtalelse fulgte – som det fremgår af udtalelsen – et notat af 18. januar 2012 udarbejdet af Departementet for Finanser. Af notatet fremgår blandt andet følgende:

”Ombudsmanden anmoder om, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked forinden indhenter en udtalelse fra Departementet for Finanser, for så vidt angår de dele af sagsbehandlingen, som dette departement har forestået.

Økonomi- og Personalestyrelsen fik ved mail af 16. maj 2011 skriftlig anmodning om bistand til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked i deres personalesag mod A.

Departementet for Finanser, Økonomi- og Personalestyrelsen har i henhold til tidligere praksis i centraladministrationen samt retningslinjer fra landstingets ombudsmand vedr. delegation, rådgivet og vejledet alle enheder i Grønlands Selvstyre.”

Ved e-mail af 24. februar 2012 afgav A’s hørings svar til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarkeds udtalelse af 8. februar 2012. Af e-mailen fremgår blandt andet følgende:

”Jeg fastholder stadig, at jeg ikke prøvede at udnytte og prøve at snyde mig frem. Jeg skal endnu engang pointere, at jeg [var ansat i ...] og kun [havde] kendskab til dennes retningslinjer og derfor havde kun lidt kendskab til Produktudviklingspuljen, hvor jeg fik støtte til køb af bil. Produktudviklingspuljen varetages af en anden medarbejder i afdelingen.

Jeg har fra starten udtrykt, hvad jeg skal bruge pengene til og i den anledning har jeg nævnt overfor sagsbehandleren, at jeg agter at købe min tidligere samlevers andel af bilen ellers mistede jeg bilen, da jeg virkelig har brug for en bil i mit projekt. [...] meldte klart ud, at de sagtens kan støtte bilkøbet, da de gerne vil udnytte hele deres budget for at undgå at deres budgetmidler ikke bliver udhulet til næste års fordeling af budgetmidlerne. Jeg fik klar besked, at jeg skal søge 30.000 kr. for at få 15.000 kr., da de kun finansierer 50 % af ansøgte beløb. Bilen kostede oprindeligt 30.000 kr. men sælger nedsatte prisen til 25.000 kr., da jeg fortalte, at da jeg også skal betale for vægtafgiften på ca. 5000 kr. kan det på den måde alligevel blive til 30.000 kr. Jeg har derfor ikke prøvet at få 60.000 kr. som i [Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, min bemærkning] skriver.”

Efter at jeg havde fremsendt A’s hørings svar til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, meddelte dette departement mig ved brev af 7. maj 2012, at departementet ikke havde yderligere bemærkninger til sagen.

Jeg udtaler herefter:

"1. Afgrænsning af min undersøgelse

Denne sag drejer sig om, hvorvidt afskedigelsen af A som konsulent ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked må anses for at være foretaget i overensstemmelse med gældende ret.

I forbindelse med min undersøgelse af sagen har jeg valgt at forholde mig til to problematikker.

Først, afsnit 2, foretager jeg en analyse af kompetenceforholdet mellem Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked samt Departementet for Finanser (Økonomi- og Personalestyrelsen) i A's afskedigelsessag.

Herefter, afsnit 3, forholder jeg mig til spørgsmålet om det materielle grundlag for afskedigelsen af A.

Jeg har valgt ikke at forholde mig til problematikken vedrørende det forhold, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked – som arbejdsgiver for A – videregav fortrolige oplysninger i afskedigelsessagen til Departementet for Finanser, jf. § 28 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (sagsbehandlingsloven). Dette skyldes, at Formandens Departement nu har udstedt et unummereret og udateret cirkulære om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager (ikrafttrådt 1. oktober 2011), der klart slår fast, at der, før der træffes afgørelse i en personalesag, skal videregives oplysninger til Departementet for Finanser (Økonomi- og Personalestyrelsen), således at dette departement kan vurdere og udtale sig om sagen, jf. cirkulærets § 3, stk. 2, jf. sagsbehandlingslovens § 28, stk. 2, nr. 3. Cirkulæret, der er omtalt nedenfor, afsnit 2, er udstedt med hjemmel i § 23, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Jeg bemærker, at jeg nedenfor benytter betegnelsen "Departementet for Finanser" som en samlebetegnelse for selve departementet samt for den under departementet hørende styrelse, Økonomi- og Personalestyrelsen. Jeg har herved ikke forholdt mig til – hvilket ikke er relevant i nærværende sag – om Økonomi- og Personalestyrelsen må anses for blot at være en enhed ("afdeling") inden for departementet (hvilket er Departementet for Finansers opfattelse), eller om styrelsen må anses for at være en egentlig selvstændig forvaltningsmyndighed under departementet.

2. Kompetenceafgrænsningen mellem Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked og Departementet for Finanser

Ved min gennemgang af sagen har jeg noteret mig, at der i forbindelse med gennemførelsen af A's afskedigelsessag har været involveret to myndigheder, nemlig Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked samt Departementet for Finanser.

Spørgsmålet er, hvordan disse to myndigheders kompetencer er afgrænset i forhold til hinanden i afskedigelsessagen. Dette spørgsmål er relevant at forholde sig til, da det er af afgørende betydning for blandt andet afskedigelsens gyldighed, at det er den kompetente myndighed, der har forestået sagen.

Den bagvedliggende retsregel for organiseringen af centraladministrationen er § 23, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut, hvorefter formanden for Naalakkersuisut fordele anliggender mellem medlemmerne af Naalakkersuisut.

Med denne bestemmelse er det således fastlagt, at der skal foretages en ressortfordeling mellem de enkelte medlemmer af Naalakkersuisut. Det enkelte medlem af Naalakkersuisut udmønter juridisk sit sagsområde gennem et departement (eventuelt flere ligestillede departementer med eventuelle underliggende myndigheder). Medlemmet er øverste chef for departementet.

Departementet har ansvaret for det sagsområde, som departementet er sat til at administrere.

Departementets ansvar for det tildelte sagsområde omfatter også de mere accessoriske forhold, der er knyttet til sagsområdet. For eksempel har Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked således ikke blot ansvaret for den "materielle" del af erhvervs- og arbejdsmarkedsområdet, det vil sige selve erhvervs- og arbejdsmarkedsområdet som sådan; departementet har for eksempel således også som udgangspunkt ansvaret og derved arbejdsgiverkompetencen for de medarbejdere, der er ansat (i departementet) til at varetage departementets sagsområde.

Denne opfattelse er også nu bekræftet ved § 2, stk. 1, i det ovenfor, afsnit 1, nævnte cirkulære om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager, hvorefter hvert departement varetager egne personalesager og træffer afgørelser i disse sager. Cirkulæret er som nævnt udstedt med hjemmel i nævnte inatsisartutlovbestemmelse.

A var ved sin afsked ansat ved Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Det var således også dette departement, der havde arbejdsgiverkompetencen, herunder ledelsesretten, over A.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked samt Departementet for Finanser har da også tilkendegivet, at det var Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, der besluttede at indlede afskedigelsessagen mod A, og som således også i sidste ende traf afgørelse i sagen, jf. også indledningen til Departementet for Finansers afskedigelsesbrev af 16. juni 2011 til A. Jeg har videre forstået myndighederne sådan, at Departementet for Finanser alene havde en vejledende rolle i sagen samt i øvrigt udmøntede afskedigelsessagen – på Departementet for Erhverv og Arbejdsmarkeds vegne og ansvar.

Det er naturligtvis – som udgangspunkt – helt legitimt og ofte overordentligt fornuftigt, at en forvaltningsmyndighed vejleder en anden forvaltningsmyndighed også i konkrete sager.

Jeg finder derfor heller ikke anledning til at kritisere, at Departementet for Finanser vejledte Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked i denne konkrete sag. Som nævnt ovenfor, afsnit 1, har jeg ikke herved forholdt mig til sagsbehandlingslovens § 28 om videregivelse af fortrolige oplysninger til anden forvaltningsmyndighed.

Imidlertid finder jeg det principielt uheldigt, at en forvaltningsmyndighed behandler og udmønter en sag på en anden forvaltningsmyndigheds vegne.

Ud over at dette vil kunne være problematisk i forhold til legalitetsprincippet, vil det endvidere i høj grad kunne føre til en udhuling af den til enhver tid gældende ressortfordeling og vil i øvrigt kunne skabe tvivl om, hvilken af forvaltningsmyndighederne der i sidste ende reelt har truffet beslutninger i sagen, herunder i sidste ende altså også hvilket medlem af Naalakkersuisut der kan ifalde ansvar i sagen, jf. landstingslov nr. 6 af 13. maj 1993 om landsstyremedlemmers ansvarlighed, som ændret ved inatsisartutlov nr. 16 af 22. november 2011.

Denne uklarhed ses også at gøre sig gældende i nærværende sag. Ud over hvad Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked samt Departementet for Finanser har tilkendegivet over for mig, har jeg således ikke ved en gennemgang af sagens akter kunnet konstatere ved notater eller lignende, at det vitterligt er Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, der i sidste ende har forvaltet afske-

digelsessagen. De seneste (væsentlige) sagsakter, der er udarbejdet af Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, er således referatet af den tjenstlige samtale med A samt det udaterede sagsnotat.

Jeg bemærker videre, at flere væsentlige dokumenter i afskedigelsessagen, herunder også selve afskedigelsesbrevene af 15. og 16. juni 2011, end ikke fremkommer af de sagsakter, som jeg har modtaget fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Også dette forhold skaber i høj grad uklarhed om, hvilken myndighed der reelt i sidste ende har forvaltet afskedigelsessagen.

Det er som nævnt indledningsvis af væsentlig betydning, at det kan fastslås, at det er den kompetente forvaltningsmyndighed, nemlig Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, der har forestået sagen. Såfremt det må konkluderes, at det er en ikke-kompetent forvaltningsmyndighed (Departementet for Finanser), der i sidste ende også har truffet afgørelse i sagen, er der tale om så væsentlig en retlig mangel, at afskedigelsen som klart udgangspunkt må anses for at være ugyldig.

Jeg henviser herved også til højesteretsdommen optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen, årgang 1989, side 451 (jf. årgang 1996, side 880), hvor afskedigelsen af en lektor ved en handelshøjskole blev erklæret ugyldig, da afskedigelsen var foretaget af handelshøjskolens rektor og ikke af det kompetente organ ved handelshøjskolen, fakultetsrådet.

Hvorvidt afskedigelsen af A må anses for at være ugyldig på grund af kompetencemangler, kan jeg på grund af de modstridende oplysninger i sagen ikke tage nærmere stilling til. Dette må i sidste ende afgøres af domstolene.

På baggrund af blandt andet mine betragtninger ovenfor om vigtigheden af en klar ressortfordeling i også personalesager har jeg dog besluttet at rette henvendelse til Formandens Departement med henblik på en drøftelse af det ovennævnte unummererede og udaterede cirkulære om kompetenceafgrænsning i konkrete personalesager, herunder cirkulærets § 4 der giver mulighed for at overlade udmøntningen af en personalesag til Departementet for Finanser (Økonomi- og Personalestyrelsen).

Jeg bemærker herved, at der principielt er stor forskel på at udmønte en afskedigelsessag på en anden myndigheds vegne og på blot at vejlede myndigheden i sagen.

3. Grundlaget for afskedigelsen af A

3.1 Hovedbegrundelsen for at afskedige A (ejerforholdet til bilen)

Jeg har i denne sag lagt til grund – som også nævnt i mit brev af 22. november 2011 til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked – at baggrunden for afskedigelsen af A (blandt andet) var, at A skulle have afgivet forkerte oplysninger i forbindelse med sin ansøgning af 25. november 2010 om produktudviklingsstøtte.

Afgivelsen af de forkerte oplysninger bestod i, at A på baggrund af det opstillede budget i sin ansøgning fik udbetalt et beløb på 15.000 kr. til køb af en bil, som departementet senere via politiet (køretøjsdatabasen) konstaterede, at A havde stået registreret som ene-ejer af siden 3. august 2009. A foreviste i forbindelse med udbetalingen en slutseddel, dateret 16. januar 2010, hvoraf det fremgår, at han købte bilen af B, som er A's samlever.

Køretøjsdatabasen er en del af registeret "Registrerings- og Journalsystemet NORD-POL" ("NORD-POL-registeret"), jf. den straks nedenfor nævnte forskrifts § 2, nr. 5. NORD-POL-registeret er et register i medfør af lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre (registerloven). I medfør af registerlovens § 4, stk. 2, jf. § 13, stk. 5, 2. pkt., har Justitsministeriet den 14. august 2003 udstedt en forskrift for registeret. I medfør af forskriftens § 4, stk. 2, indeholder NORD-POL-registeret oplysninger om også ejeren (ejerne) af det enkelte køretøj.

I mit høringsbrev af 22. november 2011 til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked anmodede jeg blandt andet departementet om at forholde sig til, om departementet i forbindelse med afskedigelsessagen havde overvejet det forhold, at oplysninger om ejerforhold i et register – her NORD-POL-registeret – ikke nødvendigvis er udtryk for de faktiske ejerforhold. Dette fremgår også forudsætningsvis af ovennævnte forskrifts § 7.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har i sin udtalelse af 8. februar 2012 til mig anført, at departementet i forbindelse med afskedigelsessagen var opmærksom herpå og har videre anført, at oplysningerne fra NORD-POL-registeret "da også kun [udgør] en del af de overvejelser Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har ladet indgå i vurderingen af ejerforholdet".

Jeg ser ikke, at departementets tilkendegivelse har støtte i sagens akter.

Hele sagen mod A er bygget op om oplysningerne fra NORD-POL-registeret, og der er intet i sagsakterne, herunder afskedigelsesafgørelsen og det forudgående partshøringsbrev, der tyder på, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked skulle have inddraget andre forhold i forbindelse med vurderingen af ejerforholdet. Departementet har således heller ikke indhentet slutsedlen af 16. juli 2009, der var helt afgørende for vurderingen af ejerforholdet, og som altså viser, at den omhandlede bil rent faktisk var ejet af også A's samlever.

Jeg bemærker i øvrigt, at det som følge af både den tjenstlige samtale den 25. maj 2011 samt A's hørings svar af 15. juni 2011 må have stået departementet klart, at bilen kunne være ejet i et sameje.

Den mangelfulde oplysning af ejerforholdsproblematikken medfører, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked i afskedigelses sagen lagde vægt på forhold, som ikke var korrekte. Under min konklusion nedenfor, afsnit 3.3, forholder jeg mig til konsekvensen heraf.

3.2 Øvrige begrundelser for at afskedige A

Spørgsmålet er, hvorvidt der forelå andre forhold, der isoleret set – og derved altså uafhængigt af ejerforholdsproblematikken – kunne danne grundlag for en afskedigelse.

I Departementet for Finansers afskedigelsesbrev af 16. juni 2011 fremgår følgende:

"Det er desuden ledelsens opfattelse at det er en skærpende omstændighed, at i kraft af din stilling som konsulent i erhvervsenheden, burde have dybere indsigt i kravene til ansøgningerne, idet du til dagligt behandler og bevilger lignende ansøgninger på ...-puljen, hvor du også i forvejen kender til produktudviklingsstøttereglerne.

Derudover er det ledelsens opfattelse, at du har udvist manglende indsigt, idet du burde vide som rådgiver for ansøgere på Nukiit-puljen at denne bilhandel ikke er støtteberettiget."

Ved mit høringsbrev af 22. november 2011 til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked anmodede jeg departementet om at præcisere disse begrundelser for at afskedige A. Baggrunden herfor var, at jeg fandt, at begrundelserne var uklare.

I sit svar af 8. februar 2012 har Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked alene henvist til afskedigelsesbrevet af 16. juni 2011. Endvidere har departe-

mentet anført nogle noget uklare betragtninger om prisfastsættelsen af bilen; disse betragtninger kan ikke have været relevante i forbindelse med afskedigelsen, da departementet først med mit høringsbrev af 22. november 2011, hvor slutsedlen af 16. juli 2009 var vedlagt, kunne gøre sig overvejelser herom.

Jeg må således konstatere, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked ikke har præciseret eller ikke har kunnet præcisere nævnte begrundelser for at afskedige A.

Som jeg umiddelbart forstår de nævnte begrundelser, er der ved afskedigelsen af A overordnet blevet lagt vægt på, at A som ansat i Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked burde have haft kendskab til produktudviklingsstøttereglerne i forbindelse med sin ansøgning om en bil.

Det forhold alene, at A skulle have ansøgt om noget, der ikke var omfattet af produktudviklingsstøttereglerne, er næppe en tjenesteforseelse, men blot et udtryk for eventuel almindelig uvidenhed om støttereglerne.

Jeg har således vanskeligt ved at se, hvordan nævnte begrundelser – i hvert fald isoleret set – kan danne grundlag for en afskedigelse af A.

Jeg er da også mest tilbøjelig til at tro, at begrundelserne skal læses i en sammenhæng med hovedbegrundelsen, altså problematikken i forbindelse med ejerforholdet til bilen. Jeg bemærker herved også, at det næppe i sig selv er uforeneligt med produktudviklingsstøttereglerne at ansøge om og opnå støtte til køb af køretøjer.

3.3 Min konklusion om grundlaget for afskedigelsen af A

Jeg finder det meget kritisabelt, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked afskedigede A på et grundlag – spørgsmålet om ejerforholdet til bilen – som ikke var tilstrækkeligt oplyst. Den manglende tilstrækkelige oplysning af sagen er en klar og grov tilsidesættelse af det forvaltningsretlige undersøgelsesprincip, officialprincippet, hvorefter en myndighed skal søge en sag tilstrækkeligt oplyst, før den træffer afgørelse i sagen.

At A på baggrund af en mangelfuldt oplyst sag blev afskediget på et forkert grundlag, medfører, at afskedigelsesafgørelsen lider af en konkret væsentlig retlig mangel, og at afgørelsen herefter som udgangspunkt må anses for ugyldig.

Hvilken retsfølge ugyldighedsvirkningen bør have – annullation eller økonomisk kompensation m.v. – finder jeg ikke anledning til at forholde mig nærmere til. Dette spørgsmål må i sidste ende afgøres af domstolene. Jeg bemærker herved, at det forvaltningsretlige udgangspunkt er annullation af den ugyldige forvaltningsakt (afskedigelsesafgørelsen), men at domstolene i afskedigelsessager udviser tilbøjelighed til i stedet at tildele den afskedigede part økonomisk kompensation.

Jeg noterer mig, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked i sin udtalelse af 8. februar 2012 afslutningsvis har anført nogle betragtninger om prisfastsættelsen ved A's køb af sin samlevers part i bilen. Departementet fremkommer med sine betragtninger på baggrund af slutsedlen af 16. juli 2009, som jeg som nævnt fremsendte til departementet ved mit høringsbrev af 22. november 2011.

Jeg finder ikke anledning til at forholde mig til, hvorvidt disse betragtninger i sig selv kan berettige til ansættelsesretlige sanktioner, herunder afskedigelse. Disse betragtninger må i sidste ende indgå i en eventuel retssag mod Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked."